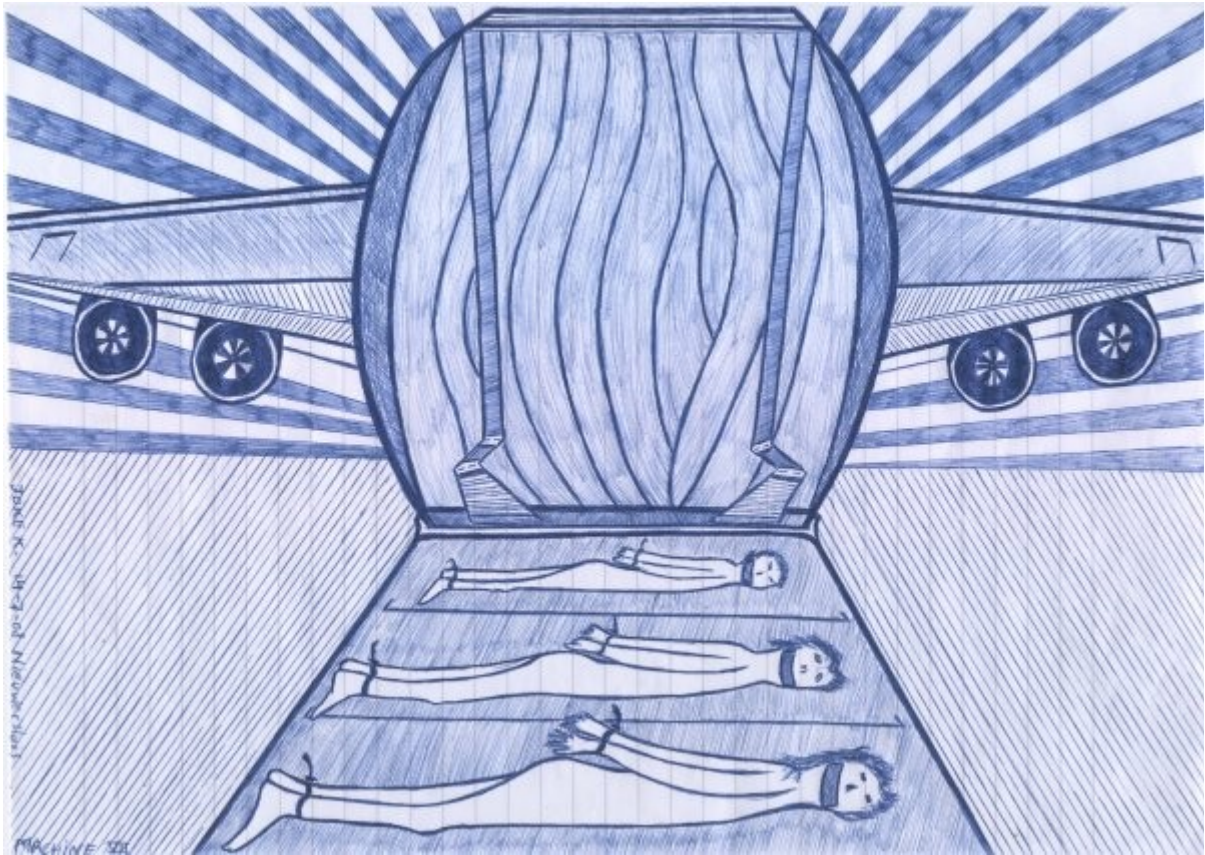

STOP DEPORTATIES ! - Een statement tegen de stilte

Niet in mijn naam
Deportaties uit het land van de tulpen
Gevangenissen in landschap van molens
Een trap na met de klompen van dit land

En weer zet een minister de handtekening onder een doodvonnis, afgeschermd door wetten en regels en goedgekeurd door de democratie. Dagelijks worden mensen uit huizen gesleurd omdat zij geen papieren hebben, alleen maar verhalen die niet worden geloofd want ze weten teveel van wat wij niet weten willen; en zo worden wij, die geacht worden hiervoor te kiezen, verlengstuk van folteraars en moordenaars en wij sturen hun slachtoffers terug naar hen. Maar niet voordat wij hen wekenlang tussen muren van beton, tussen NATOdraad en leugens, hebben voorbereid op wat hen daar wacht. Een voorproefje slechts. Isolatie, uitsluiting, geen uitzicht, geen lucht, geen adem, geen rust want wij verlenen graag passage voor de tirannie, want wij zetten het stempel op het hoofd van een mens zonder paspoort, want wij verlenen status aan diezelfde minister die de handtekening zet, met mooie krullen en een vloeiende pen van zilver, gedoopt in bloed, in een lederen zetel in de balzaal van de staat en ja, in mijn naam, in mijn naam doet die minister dat.

Niet in mijn naam
Uitbuiting voor dit land van handel
Kind in dit land waar het niets mag leren
Vogelvrij door de angst voor het vreemde

En ik herinner me, jaren geleden, toen dit alles nog fascisme heette en 'eigen volk eerst' als gedachte werd verworpen en waar iedereen van kotste. Die tijd is voorbij! Dus wat gaan we nu doen? Gaan we stemmen laten horen die nu worden genegeerd? Gaan we demonstreren en bezetten, gaan we parlementair goedpraten in verhoogde regeringszetels verstoren met onze kreten? Het is wel het minste! Gaan we slopen de centra die als kampen dienen voor ongewensten, gaan we vliegtuigen volgestopt met geboeiede mensen aan de grond houden? Dan voorspel ik, dat eens te meer nieuwe wetten zullen komen, dat de noodtoestand wordt afgekondigd, dat demonstraties worden verboden, dat van ieder die de stem verheft foto's, vingerafdrukken en DNA wordt afgenomen, dat de mobiele eenheid met traangas komt en wapenstok.

Maar wat zou het, als we ook maar een beetje voelen wat die mensen voelen, die de vrijheid al een leven lang wordt afgenomen? Wat zou het? Want wat is onze vrijheid waard zonder de vrijheid van een ander? Want wat is mijn vrijheid dan waard? Het is de vrijheid van een beul, die zelf geen vuile handen maakt.

Niet in mijn naam
Kopgeld voor een vluchteling
Jacht op een ieder die zoekende is
Razzia's en ausweis bitte

Waar is de vrijheid die gewonnen zou zijn? Ingeperkt door grenzen en wetten is zij! Nóg hebben wij, burgers met documenten en nummers énige vrijheid. Nóg hebben wij, zolang wij ons niet al te hard uitspreken, énige vrijheid. Maar waar is dat laatste beetje vrijheid voor een ander? Die is gekneveld, geketend, in een vliegtuig weg van hier! Wakker worden mensen, wakker de vuren aan!

1986, de brand in Kedichem, wie herinnert zich het nog? Er waren twee partijen, extreem rechtse partijen, dat mocht nog worden gezegd. En ik stond daar te kijken hoe de rook tot vlammen werd en de voorgenomen fusie van de haat verhinderd werd. Zie nu diezelfde haat, vertegenwoordigd in de rede die niet aangevallen mag want dat heet demoniseren. Diezelfde haat is nu netjes en beschaafd en goed geïntegreerd. Ingeburgerd in de hoofden en op de tongen van een ieder. Maar noemt u niet dat woord, dat ene grote woord, want o wee die waarheid sluit uit van deelname aan ons meeste-stemmen-gelden-debat, hier is dat ene woord: Deportatie.

Niet in mijn naam
Dat een mens ongewenst wordt verklaard
Dat een mens naar zijn dood springt
Dat de vlag daarvoor uithangt!

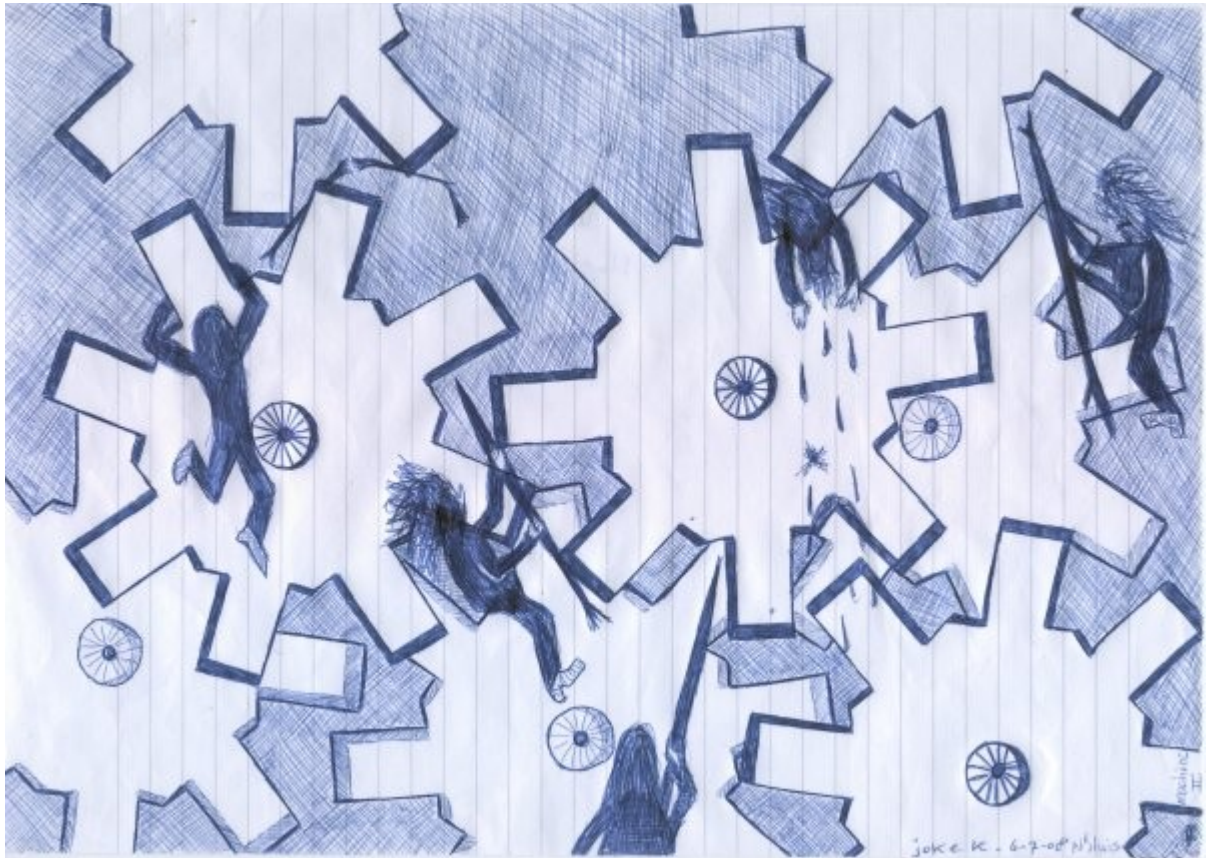
En wij vieren onze vrijheid want dat alles zien we niet. En wij vieren onze vrijheid want onze oorlog is voorbij. En wij vieren onze vrijheid want de koningin is jarig. En wij vieren onze vrijheid, want de wanhoop kennen wij niet. De wanhoop die lippen en oogleden dichtnaait. De wanhoop die een hongerstaking voedt. De wanhoop die maakt dat jonge kinderen nog, zich bommen ombinden en bereid zijn te sterven. En wij vieren onze vrijheid en verkopen ons succes waar er goed voor wordt betaald. En wij vieren onze vrijheid en dumpen onze

troep waar het uit armoede wordt binnengehaald. En we gooien ze overboord, de genummerde mensen die dachten het hier te vinden, het grootste goed om voor te leven, vrijheid, u weet wel, dat wat in een cel niet is te vinden, een cel waarvan wij de sleutel hebben. Kom op alle mensen, zeg het en toon het, wij willen die vrijheid niet! Vernietig de instrumenten die ter deportatie worden gehanteerd, zoals u in oorlog zou doen, en ga voor de deuren van de huizen staan waaruit mensen worden afgevoerd. Zeg op zijn minst 'Ik wil dit niet!' Niet in mijn naam, de deportaties. Niet in mijn naam.

En als u, lezer of toehoorder, nu vindt dat het te ver gaat wat ik zeg, dan is mijn antwoord, dat het niet ver genoeg kan gaan in het licht van zoveel onderdrukking.

Niet in mijn naam
De marteling, met mooie praatjes
Wel in mijn naam
Verzet in woord en daad

Niet in mijn naam
De deportaties, achter schermen
Wel in mijn naam
Vernietiging van de vernietiging

Breek de muren af! Stop de deportaties! Sleep mij dan eerst maar weg, in de naam van de wet. Waarom zouden voor deze goede orde, voor deze staatsveiligheid, alleen de zo benoemde vreemden worden opgejaagd? Wij zijn hier ook maar geboren en dat is het enige dat ons voorrecht geeft. Alles is mij liever dan medeplichtig te worden gemaakt aan de misdaden van de staat. Niet in mijn naam, nog langer te zwijgen. Niet in mijn naam.

Niet in mijn naam
Deportaties uit het land van de tulpen
Gevangenis in landschap van molens
Een trap na met de klompen van dit land
Niet in mijn naam

Joke Kaviaar, 5 mei 2010